Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2006/116/EF

af 12. december 2006

om beskyttelsestiden for ophavsret og visse beslægtede rettigheder

(kodificeret udgave)

(EUT L 372 af 27.12.2006, s. 12)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/77/EU af 27. september 2011	L 265	1	11.10.2011

▼B

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2006/116/EF

af 12. december 2006

om beskyttelsestiden for ophavsret og visse beslægtede rettigheder

(kodificeret udgave)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2, samt artikel 55 og 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

efter proceduren i traktatens artikel 251 ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets direktiv 93/98/EØF af 29. oktober 1993 om harmonisering af beskyttelsestiden for ophavsret og visse beslægtede rettigheder ([3]) er blevet ændret væsentligt ([4]). Direktivet bør af klarheds- og rationaliseringshensyn kodificeres.

(2) I Bernerkonventionen til værn for litterære og kunstneriske værker og den internationale konvention om beskyttelse af udøvende kunstnere, fremstillere af fonogrammer samt radio- og fjernsynsforetagender (Rom-konventionen) er der kun fastsat minimumsbeskyttelsesperioder for de deri omhandlede rettigheder, og det står således de kontraherende stater frit for at fastsætte længere beskyttelsesperioder. Nogle medlemsstater har gjort brug af denne mulighed. Desuden er visse medlemsstater endnu ikke kontraherende parter til Rom-konventionen.

(3) De nationale lovgivninger vedrørende beskyttelsestiden for ophavsret og beslægtede rettigheder indeholder derfor en række indbyrdes forskelle, der kan hæmme frie varebevægelser og fri udveksling af tjenesteydelser samt fordreje konkurrencevilkårene inden for det fælles marked. For at sikre et velfungerende indre marked bør medlemsstaternes lovgivninger derfor harmoniseres, således at beskyttelsestiden bliver ens inden for hele Fællesskabet.

([1]) Udtalelse af 24.10.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT).
([2]) Europa-Parlamentets udtalelse af 12.10.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 30.11.2006.
([3]) EFT L 290 af 24.11.1993, s. 9. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF (EFT L 167 af 22.6.2001, s. 10).
([4]) Jf. bilag I, del A.

▼B

(4) Det er ikke kun vigtigt at fastsætte den egentlige beskyttelsestid, men også visse nærmere bestemmelser i forbindelse hermed, såsom fra hvilket tidspunkt beskyttelsestiden beregnes.

(5) Dette direktivs bestemmelser bør ikke berøre medlemsstaternes anvendelse af artikel 14 bis, stk. 2, litra b), c) og d), og stk. 3, i Bernerkonventionen.

(6) Formålet med den i Bernerkonventionen fastsatte minimumsbeskyttelsestid på 50 år efter ophavsmandens død var at beskytte ophavsmanden og dennes to næste generationer. Den gennemsnitlige levetid i Fællesskabet er blevet forlænget så meget, at denne beskyttelsestid ikke længere er tilstrækkelig til at dække to generationer.

(7) Nogle medlemsstater har forlænget beskyttelsestiden ud over 50 år efter ophavsmandens død for at opveje de virkninger, som verdenskrigene har haft for udnyttelsen af værkerne.

(8) Hvad angår beskyttelsestiden for beslægtede rettigheder har nogle medlemsstater indført en beskyttelsestid på 50 år efter et værks lovlige udgivelse eller lovlige offentliggørelse.

(9) Den diplomatiske konference, der blev afholdt inden for rammerne af Verdensorganisationen for Intellektuel Ejendomsret (WIPO) i december 1996, førte til vedtagelsen af WIPO-traktaten om ophavsret og WIPO-traktaten om fremførelser og fonogrammer, der vedrører henholdsvis beskyttelse af ophavsmænd og beskyttelse af udøvende kunstnere og fremstillere af fonogrammer. Disse traktater ajourfører i væsentligt omfang den internationale beskyttelse af ophavsret og beslægtede rettigheder.

(10) Beskyttelse af velerhvervede rettigheder hører til de almindelige retsprincipper, der gælder inden for Fællesskabets retsorden. Beskyttelsestiden for ophavsret og beslægtede rettigheder, der er indført ved fællesskabsretten, må således ikke gøre indgreb i den beskyttelse, som rettighedshavere nød inden for Fællesskabet indtil direktiv 93/98/EØF's ikrafttræden. For at begrænse virkningerne af overgangsforanstaltningerne til et minimum, og for at det indre marked kan fungere i praksis, bør beskyttelsestiden baseres på lange beskyttelsesperioder.

(11) Beskyttelsesniveauet for ophavsret og beslægtede rettigheder bør være højt, da disse rettigheder er grundlaget for intellektuel kreativ virksomhed. Beskyttelsen heraf kan sikre opretholdelse og udvikling af kreativiteten til gavn for ophavsmændene, kulturindustrien, forbrugerne og samfundet som helhed.

▼B

(12) For at sikre et højt beskyttelsesniveau, som både opfylder de krav, der er affødt af det indre marked, og behovet for at få skabt retsregler, der fremmer en harmonisk udvikling af litterær og kunstnerisk kreativitet i Fællesskabet, bør beskyttelsestiden harmoniseres således, at den for ophavsret fastsættes til 70 år efter ophavsmandens død eller 70 år efter det tidspunkt, hvor værket lovligt blev gjort tilgængeligt for offentligheden, og for beslægtede rettigheders vedkommende til 50 år efter den begivenhed, der affødte rettigheden.

(13) Samleværker beskyttes i henhold til artikel 2, stk. 5, i Bernerkonventionen, når de på grund af udvalget eller arrangementet af deres indhold udgør intellektuelle frembringelser. Disse værker beskyttes som sådanne, uden at der dog herved gøres indskrænkning i den ret, der tilkommer ophavsmændene til de værker, der indgår i sådanne samlinger. Der kan således gælde særlige beskyttelsesperioder for værker, som indgår i en samling.

(14) I alle tilfælde, hvor en eller flere fysiske personer er identificeret som ophavsmænd, bør beskyttelsestiden beregnes fra deres død. I givet fald må tvivl om, hvorvidt ophavsret gælder for et værk i dets helhed eller en del af et værk, afgøres af de nationale domstole.

(15) Beskyttelsestiden bør i overensstemmelse med Berner- og Rom-konventionerne beregnes fra den 1. januar i det år, der følger efter den relevante begivenhed.

(16) Beskyttelsen af fotografier i medlemsstaterne er genstand for forskellige ordninger. Et fotografisk værk som defineret i Bernerkonventionen betragtes som originalt, hvis det er ophavsmandens egen intellektuelle frembringelse og afspejler hans personlighed, idet der ikke tages hensyn til andre kriterier såsom værdi eller formål. Beskyttelsen af andre fotografier bør overlades til national lovgivning.

(17) For at undgå forskelle i beskyttelsestiden for beslægtede rettigheder er det nødvendigt at fastsætte samme begyndelsestidspunkt for beregningen af perioden i hele Fællesskabet. Ved beregningen af beskyttelsestiden bør der tages hensyn til fremførelsen, optagelsen, udsendelsen, den lovlige udgivelse og den lovlige offentliggørelse, dvs. midlerne til på alle relevante måder at gøre genstanden for en beslægtet rettighed tilgængelig for almenheden, uanset i hvilket land fremførelsen, optagelsen, udsendelsen eller den lovlige udgivelse eller offentliggørelse finder sted.

▼B

(18) De rettigheder, der tilkommer radio- og fjernsynsforetagender til deres udsendelser, hvad enten disse sendes via tråd eller æteren, herunder via kabel eller satellit, bør ikke være tidsubegrænsede. Det er derfor nødvendigt, at beskyttelsestiden kun beregnes fra første udsendelse af et bestemt værk. Formålet med en sådan bestemmelse er at undgå, at en ny beskyttelsesperiode begynder at løbe, når en udsendelse er identisk med en tidligere udsendelse.

(19) Medlemsstaterne bør frit kunne opretholde eller indføre andre ophavsretsbeslægtede rettigheder, navnlig med henblik på beskyttelse af kritiske og videnskabelige udgaver af værker. Af hensyn til åbenheden på fællesskabsplan skal medlemsstater, der indfører nye beslægtede rettigheder, dog underrette Kommissionen herom.

(20) Det bør præciseres, at dette direktiv, ikke gælder for ideelle rettigheder.

(21) For værker, hvis hjemland i henhold til Bernerkonventionen er et tredjeland, og hvis ophavsmand ikke er statsborger inden for Fællesskabet, bør der ske en sammenligning af beskyttelsesperioderne, idet beskyttelsestiden i Fællesskabet dog ikke må overstige den beskyttelsestid, der er fastlagt i dette direktiv.

(22) Når en rettighedshaver, der ikke er statsborger inden for Fællesskabet, opfylder betingelserne for beskyttelse i henhold til en international aftale, bør beskyttelsestiden for beslægtede rettigheder være den samme som den, der er fastlagt i dette direktiv. Den må dog ikke overstige den beskyttelsestid, der gælder i det tredjeland, hvori rettighedshaveren er statsborger.

(23) Sammenligningen af beskyttelsesperioder må ikke medføre, at medlemsstaterne kommer i konflikt med deres internationale forpligtelser.

(24) Medlemsstaterne bør frit kunne vedtage bestemmelser om fortolkning, tilpasning og videre gennemførelse af kontrakter om udnyttelse af beskyttede værker og andre emner, som blev indgået inden den forlængelse af beskyttelsestiden, der er resultatet af dette direktiv.

(25) Det er et led i Fællesskabets retsorden, at erhvervede rettigheder og berettigede forventninger skal respekteres. Medlemsstaterne kan i særdeleshed bestemme, at ophavsrettigheder og beslægtede rettigheder, som reaktiveres i henhold til dette direktiv, under visse omstændigheder ikke må danne grundlag for, at personer, der i god tro indledte udnyttelsen af værkerne på et tidspunkt, hvor disse var offentlig ejendom, skal erlægge vederlag.

▼B

(26) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag I, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret og anvendelse af direktiverne -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Varigheden af ophavsretten

1. Ophavsretten til litterære eller kunstneriske værker som defineret i artikel 2 i Bernerkonventionen gælder i ophavsmandens levetid og i 70 år efter vedkommendes død, uanset på hvilket tidspunkt værket lovligt blev gjort tilgængeligt for offentligheden.

2. Tilkommer ophavsretten flere, som har samarbejdet ved værkets frembringelse, beregnes den i stk. 1 nævnte beskyttelsestid fra den længstlevende ophavsmands død.

3. For anonyme eller pseudonyme værker er beskyttelsestiden 70 år efter det tidspunkt, da værket lovligt blev gjort tilgængeligt for offentligheden. Hvis imidlertid det af ophavsmanden valgte pseudonym ikke efterlader nogen tvivl om vedkommendes identitet, eller hvis ophavsmanden afslører sin identitet inden for det i første punktum nævnte tidsrum, gælder den beskyttelsestid, der er fastsat i stk. 1.

4. Hvis en medlemsstat fastsætter særlige bestemmelser for ophavsret til kollektive værker eller foreskriver, at en juridisk person skal udpeges som rettighedshaver, beregnes beskyttelsestiden efter stk. 3, medmindre de fysiske personer, der har skabt værket, identificeres som sådanne i de udgaver af værket, der gøres tilgængelige for offentligheden. Dette stykke berører ikke rettigheder, der tilkommer identificerede ophavsmænd, hvis identificerbare bidrag indgår i sådanne værker, idet sådanne bidrag omfattes af stk. 1 eller 2.

5. For værker, der udgives i bind, dele, hæfter, numre eller serier, og hvis beskyttelsestid beregnes fra det tidspunkt, hvor værket lovligt blev gjort tilgængeligt for offentligheden, gælder der en særskilt beskyttelsestid for hvert enkelt element.

6. For værker, hvis beskyttelsestid ikke beregnes fra ophavsmandens eller ophavsmændenes død, og som ikke lovligt er blevet gjort tilgængelige for offentligheden senest 70 år efter deres frembringelse, ophører beskyttelsen.

▼M1

7. Beskyttelsestiden for et musikstykke med tekst udløber 70 år efter det tidspunkt, hvor den længstlevende af følgende personer dør, uanset om disse personer anses som medophavsmænd: tekstforfatteren eller komponisten til musikstykket, såfremt begge bidrag specifikt blev skabt til det pågældende musikstykke med tekst.

▼B

Artikel 2

Kinematografiske eller audiovisuelle værker

1. Den ledende instruktør af et kinematografisk eller audiovisuelt værk anses som dets ophavsmand eller som en af dets ophavsmænd. Medlemsstaterne kan anse andre som medindehavere af ophavsretten.

2. Beskyttelsestiden for et kinematografisk eller audiovisuelt værk udløber 70 år efter det tidspunkt, hvor den længstlevende af følgende personer dør, uanset om disse personer anses som medophavsmænd: den ledende instruktør, drejebogsforfatteren, dialogforfatteren og komponisten til musik, som er specielt frembragt til brug i det kinematografiske eller audiovisuelle værk.

Artikel 3

Varigheden af beslægtede rettigheder

1. Udøvende kunstneres rettigheder udløber 50 år efter fremførelsesdatoen.

▼M1

Hvis

— en optagelse af en fremførelse på et andet medie end et fonogram udgives lovligt eller offentliggøres lovligt inden for dette tidsrum, udløber rettighederne dog 50 år efter datoen for første lovlige udgivelse eller første lovlige offentliggørelse, alt efter hvilken dato der er den første

— en optagelse af en fremførelse på et fonogram udgives lovligt eller offentliggøres lovligt inden for dette tidsrum, udløber rettighederne dog 70 år efter datoen for første lovlige udgivelse eller første lovlige offentliggørelse, alt efter hvilken dato der er den første.

▼B

2. Fonogramfremstilleres rettigheder udløber 50 år efter optagelsen. Hvis fonogrammet imidlertid lovligt er udgivet inden for dette tidsrum, udløber rettighederne ►M1 70 ◄ år efter datoen for første lovlige udgivelse. Hvis lovlig udgivelse ikke sker inden for det tidsrum, der er nævnt i første punktum, og hvis fonogrammet lovligt offentliggøres i dette tidsrum, udløber rettighederne ►M1 70 ◄ år efter datoen for første offentliggørelse.

Nærværende stykke indebærer imidlertid ikke, at fonogramfremstillerens rettigheder, som fordi beskyttelsestiden i medfør af artikel 3, stk. 2, i direktiv 93/98/EØF som defineret i den før vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF, ikke længere er beskyttet den 22. december 2002, beskyttes på ny.

▼**M1**

2a. Hvis fonogramproducenten 50 år efter, at fonogrammet blev udgivet lovligt, eller, såfremt en sådan udgivelse ikke har fundet sted, 50 år efter, at fonogrammet blev offentliggjort lovligt, ikke udbyder eksemplarer af fonogrammet til salg i tilstrækkeligt antal eller ikke gør det tilgængeligt for offentligheden ved trådbunden eller trådløs udsendelse på en sådan måde, at medlemmer af offentligheden har adgang til det fra steder og på tidspunkter, de selv vælger, kan den udøvende kunstner hæve kontrakten, i henhold til hvilken den udøvende kunstner har overført eller overdraget sine rettigheder til optagelsen af sin fremførelse til en fonogramfremstiller (herefter benævnt »overførelses- eller overdragelseskontrakt«). Retten til at hæve overførelses- eller overdragelseskontrakten kan udøves, hvis producenten senest et år efter, at den udøvende kunstner i overensstemmelse med det foregående punktum har meddelt, at han agter at hæve overførelses- eller overdragelseskontrakten, ikke udfører begge de udnyttelseshandlinger, der er omhandlet i nævnte punktum. Den udøvende kunstner kan ikke give afkald på denne hæveret. Hvis et fonogram indeholder optagelse af flere udøvende kunstneres fremførelser, kan de hæve deres overførelses- eller overdragelseskontrakter i henhold til gældende national lovgivning. Hvis overførelses- eller overdragelseskontrakten hæves i henhold til dette stykke, ophører fonogramfremstillerens rettigheder til fonogrammet.

2b. Hvis en overførelses- eller overdragelseskontrakt giver den udøvende kunstner ret til et engangshonorar, har den pågældende ret til et årligt supplerende vederlag fra fonogramfremstilleren for hvert hele år, der følger umiddelbart efter det 50. år efter, at fonogrammet blev udgivet lovligt, eller, såfremt en sådan udgivelse ikke har fundet sted, det 50. år efter, at det blev offentliggjort lovligt. Den udøvende kunstner kan ikke give afkald på retten til et årligt supplerende vederlag.

2c. Det samlede beløb, en fonogramfremstiller hensætter til betaling af det i stk. 2b nævnte årlige supplerende vederlag, skal svare til 20 % af fonogramfremstillerens indtægter i året forud for det år, for hvilket det nævnte vederlag betales, fra reproduktion, distribution og tilrådighedsstillelse af disse fonogrammer efter det 50. år efter at fonogrammet blev udgivet lovligt, eller, såfremt en sådan udgivelse ikke har fundet sted, det 50. år efter, at fonogrammet blev offentliggjort lovligt.

Medlemsstaterne sikrer, at det kræves af fonogramfremstillerne, at de efter anmodning giver de udøvende kunstnere, som er berettiget til det i stk. 2b nævnte årlige supplerende vederlag, enhver oplysning, som kan være nødvendig for at sikre betalingen af dette vederlag.

2d. Medlemsstaterne sikrer, at retten til at modtage det i stk. 2b nævnte årlige supplerende vederlag administreres af rettighedshaverorganisationer.

2e. Hvis en udøvende kunstner har ret til et løbende vederlag, skal hverken forudbetaling eller kontraktmæssige fradrag fratrækkes fra betalingerne til den udøvende kunstner efter det 50. år efter, at fonogrammet blev udgivet lovligt, eller, såfremt en sådan udgivelse ikke har fundet sted, det 50. år efter, at fonogrammet blev offentliggjort lovligt.

▼B

3. De rettigheder, der tilkommer producenter af første optagelse af en film, udløber 50 år efter optagelsen. Hvis filmen udgives lovligt eller offentliggøres lovligt inden for dette tidsrum, udløber rettighederne dog 50 år efter datoen for første lovlige udgivelse eller første lovlige offentliggørelse, alt efter hvilken dato der er den første. Begrebet »film« dækker kinematografiske eller audiovisuelle værker eller levende billeder, uanset om de er ledsaget af lyd.

4. Radio- og fjernsynsforetagenders rettigheder udløber 50 år efter første udsendelse, hvad enten udsendelsen sendes via tråd eller æteren, herunder via kabel eller satellit.

Artikel 4

Beskyttelse af ikke tidligere udgivne værker

Der tilkommer enhver, som efter udløbet af den ophavsretlige beskyttelse for første gang lovligt udgiver eller lovligt offentliggør et ikke tidligere udgivet værk, en beskyttelse svarende til ophavsmandens økonomiske rettigheder. Beskyttelsestiden er 25 år fra tidspunktet for værkets første lovlige udgivelse eller første lovlige offentliggørelse.

Artikel 5

Kritiske og videnskabelige udgaver af værker

Medlemsstaterne kan beskytte kritiske og videnskabelige udgaver af værker, der er blevet offentlig ejendom. Beskyttelsestiden for sådanne rettigheder er højst 30 år fra den første lovlige udgivelse.

Artikel 6

Beskyttelse af fotografier

Fotografier, der er originale i den forstand, at de er ophavsmandens egen intellektuelle frembringelse, beskyttes i henhold til artikel 1. Der anvendes ingen andre kriterier for at bestemme, om de er berettiget til beskyttelse. Medlemsstaterne kan fastsætte beskyttelse for andre fotografier.

Artikel 7

Beskyttelse over for tredjelande

1. For værker, hvis hjemland i henhold til Bernerkonventionen er et tredjeland, og hvis ophavsmand ikke er statsborger inden for Fællesskabet, udløber den i medlemsstaterne gældende beskyttelsestid på det tidspunkt, hvor beskyttelsen i værkets hjemland ophører, dog således at den i artikel 1 fastsatte beskyttelsestid ikke kan overskrides.

▼B

2. De i artikel 3 fastsatte beskyttelsesperioder gælder ligeledes for rettighedshavere, der ikke er statsborgere inden for Fællesskabet, såfremt medlemsstaterne yder sådanne rettighedshavere beskyttelse. Medmindre andet følger af medlemsstaternes internationale forpligtelser udløber den i medlemsstaterne gældende beskyttelsestid dog senest på det tidspunkt, hvor beskyttelsen ophører i det tredjeland, hvori rettighedshaveren er statsborger, dog således at den i artikel 3 fastsatte beskyttelsestid ikke kan overskrides.

3. Medlemsstater, som navnlig i kraft af deres internationale forpligtelser, den 29. oktober 1993 indrømmede en længere beskyttelsestid end den, der følger af stk. 1 og 2, kan opretholde en sådan beskyttelse, indtil der indgås internationale aftaler om beskyttelsestiden for ophavsret eller dermed beslægtede rettigheder.

Artikel 8

Beregning af beskyttelsestid

De i dette direktiv fastsatte beskyttelsesperioder beregnes fra den 1. januar i det år, der følger efter den begivenhed, der affødte rettigheden.

Artikel 9

Ideelle rettigheder

Dette direktiv berører ikke de enkelte medlemsstaters bestemmelser vedrørende ideelle rettigheder.

Artikel 10

Tidsmæssig anvendelse

1. Hvis en beskyttelsestid, der er længere end den tilsvarende periode i dette direktiv, allerede var gældende i en medlemsstat den 1. juli 1995, medfører dette direktiv ikke, at den pågældende beskyttelsestid afkortes i den pågældende medlemsstat.

2. Den beskyttelsestid, der er fastsat i dette direktiv, finder anvendelse på alle værker og emner, som på den i stk. 1, nævnte dato var beskyttet i mindst én medlemsstat i medfør af national lovgivning om ophavsret eller beslægtede rettigheder, eller som opfylder kriterierne for beskyttelse efter Rådets direktiv 92/100/EØF af 19. november 1992 om udlejnings- og udlåningsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret ([1]).

3. Direktivet berører ikke nogen udnyttelseshandling, der har fundet sted før den i stk. 1, nævnte dato. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til i særdeleshed at beskytte tredjemands erhvervede rettigheder.

([1]) EFT L 346 af 27.11.1992, s. 61. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF (EFT L 167 af 22.6. 2001, s. 10).

▼B

4. Medlemsstaterne skal ikke nødvendigvis anvende bestemmelserne i artikel 2, stk. 1, på kinematografiske eller audiovisuelle værker, der er frembragt inden den 1. juli 1994.

▼M1

5. Artikel 3, stk. 1-2e, i den udgave heraf, der er gældende den 31. oktober 2011, finder anvendelse på optagelser af fremførelser og fonogrammer, hvortil den udøvende kunstners og fonogramfremstillerens rettigheder i henhold til disse bestemmelser i den udgave heraf, der var gældende den 30. oktober 2011, fortsat er beskyttede den 1. november 2013, og på optagelser af fremførelser og fonogrammer, der skabes efter denne dato.

6. Artikel 1, stk. 7, finder anvendelse på musikstykker med tekst, hvoraf mindst musikstykket eller teksten er beskyttet i mindst en medlemsstat den 1. november 2013, og på musikstykker med tekst, der skabes efter denne dato.

Dette stykkes første afsnit berører ikke nogen udnyttelseshandling, der har fundet sted før den 1. november 2013. Medlemsstaterne vedtager de nødvendige bestemmelser for navnlig at beskytte tredjemands erhvervede rettigheder.

Artikel 10a

Overgangsforanstaltninger

1. Medmindre andet er klart angivet i kontrakten anses en overførelses- eller overdragelseskontrakt, som er indgået inden den 1. november 2013, for fortsat at være gældende efter det tidspunkt, hvor den udøvende kunstners i henhold til artikel 3, stk. 1, i den udgave heraf, der var gældende den 30. oktober 2011, ikke længere ville være beskyttet.

2. Medlemsstaterne kan beslutte, at overførelses- eller overdragelseskontrakter, hvorefter en udøvende kunstner har ret til et løbende vederlag, og som er indgået inden den 1. november 2013, kan ændres efter det 50. år efter, at fonogrammet var lovligt udgivet, eller såfremt en sådan udgivelse ikke har fundet sted, det 50. år efter, at fonogrammet blev offentliggjort lovligt.

▼B

Artikel 11

Notifikation og meddelelse

1. Medlemsstaterne meddeler straks Kommissionen enhver af medlemsstaternes regering planlagte indførelse af nye beslægtede rettigheder, herunder de væsentligste grunde til sådanne rettigheders indførelse samt den beskyttelsestid, der påtænkes fastsat.

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

▼B

Artikel 12

Ophævelse

Direktiv 93/98/EØF ophæves uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag I, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret og anvendelse af direktiverne.

Henvisninger til det ophævede direktiv betragtes som henvisninger til nærværende direktiv og skal læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag II.

Artikel 13

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 14

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

▼B

BILAG I

DEL A

Ophævet direktiv med ændringer

Rådets direktiv 93/98/EØF (EFT L 290 af 24.11.1993, s. 9)	kun artikel 11, stk. 2
Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2001/29/EF (EFT L 167 af 22.6.2001, s. 10)	

DEL B

Liste over frister for gennemførelse i national ret og anvendelse

(jf. artikel 12)

Direktiv	Gennemførelsesfrist	Anvendelsesdato
93/98/EØF	1. juli 1995 (Artikel 1 til 11)	19. november 1993 (Artikel 12) Senest 1. juli 1997 for så vidt angår Artikel 2, stk. 1 (Artikel 10, stk. 5)
2001/29/EF	22. december 2002	

▼B

BILAG II

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 93/98/EØF	Nærværende direktiv
Artikel 1 til 9	Artikel 1 til 9
Artikel 10, stk. 1 til 4	Artikel 10, stk. 1 til 4
Artikel 10, stk. 5	—
Artikel 11	—
Artikel 12	Artikel 11, stk. 1
Artikel 13, stk. 1, første afsnit	—
Artikel 13, stk. 1, andet afsnit	—
Artikel 13, stk. 1, tredje afsnit	Artikel 11, stk. 2
Artikel 13, stk. 2	—
—	Artikel 12
—	Artikel 13
Artikel 14	Artikel 14
—	Bilag I
—	Bilag II